

НАРОДНООСЛОБОДИЛАЧКИ ОДБОР У БУАРУ 1941.

Још у мају 1941. године у Буару смо имали партијску организацију. У њој су били Олга Ђуровић, Ратко Дрчелић, Иоо Барух, Јоже Барух, Андрија Ђуровић и Живко Јовановић. Ису Баруха звали смо Илија, а његовог брата Јожу звали смо Јово. Олга Ђуровић и браћа Барух већ су раније били чланови Партије, а у мају је у Буар долазио Вито Пантовић и тада су у Партију учлањени Андрија Ђуровић, Ратко Дрчелић и Живко Јовановић.

После ослобођења Ужица у септембру 1941. године партијска организација у Буару се проширила и за нове чланове примљени су Драгољуб Ристовић, Бранко Ђерић и Драгоје Кујунџић.

Неколико дана после уласка партизана у Ужице, у септембру 1941. године, нашао ме у Ужицу Витомир Чворовић и рекао да морам одмах напустити садашњу дужност и ићи у Буар. До тада сам био у Ужичком партизанском одреду, а уочи оног дана кад ме је нашао Чворовић у Буару је одржан збор и на том збору изабран је Народноослободилачки одбор. Ја нисам био на збору, али сам изабран за председника Народноослободилачког одбора.

Отишао сам одмах на нову дужност. У старој општини нисам затекао никога. Архива је раније била спаљена. Почео сам да окупљам изабране чланове Народноослободилачког одбора. Чини ми се да сам нашао неки записник са збора и из њега дознао ко је изабран у Народноослободилачки одбор Буара. Нисам запамтио све одборнике, али се сећам да су на седнице најуредније долазили: Рајко Вукомановић, Тихомир В. Басуровић, Владимир Перишић, Илија Косић, Саво Полимчевић, Милоје Вранић, Милош Николић, Драгољуб Гајевић и Бранко Ђерић. Разуме се, ја сам био на свакој седници.

Прву седницу одржали смо већ оног дана кад сам стигао у Буар. На тој седници најпре смо за секретара изабрали Милоша Лазића, Он је тада радио, али је касније отишао у Љотићевце и с њима дочекао крај рата.

Седнице смо одржавали према гготреби, али врло често. Обично стигне неко наређење из Ужица, понекад стигне курир ноћу мојој кући и донесе наређење. Ја одмах крећем општини и успут сазивам седницу и седница Одбора се одмах одржава.

На седницама смо највише решавали питања фронта, око мобилизације, скупљања хране и одеће и др. Одборници су о свим тим питањима доносили једнодушне одлуке. На седницама су редовно вођени записници. Записник је писао секретар.

Већина одборника уредно је долазила на седнице. Сви су осећали озбиљност и критично стање.

Било је и других акција у којима је учествовао Народноослободилачки одбор. Неколико пута у току јесење сетве смо расправљали и доносили одлуке како да се помогне онима који нису имали чиме да узору, који нису имали запрегу. Породицама чији су се храниоци налазили у борби одређивали смо људе са запрегама да им узору и обезбеде дрва за огрев.

На једној од својих првих седница основали смо и сеоску народну милицију. Сећам се да је у тој милицији, поред осталих којс сам заборавио, био Буда Басуровић..

Живко ЈОВАНОВИЋ